

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1871-10-29)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1871-10-29)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schönbergs Forlag, s. 261. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020097.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub

Kjøbenhavn, 29. October 1871

Kjære Biskop Laub! Hjertelig Tak for Deres Sidste. Jeg deler ganske Deres Anskuelse om Apokryphspørgsmaalet. — — — Jeg for min Deel kan ikke komme til andet Resultat end forrige Gang, og har stor Betænkelighed ved her at gjøre mig medansvarlig. Bibelen uden Apokrypher strider mod den lutherske Kirkes Tradition, og det er uværdigt for den danske Folkekirke at lade sig dominere af en fremmed Magt. I Tydskland — — — rører der sig nu en stærk Reaction imod det brittiske Selskabs Tyrannie. Man gjør Opraab til at stifte et almindeligt Bibelselskab, der blandt andre Formaal ogsaa skal have dette, at gjøre det brittiske Selskabs Virksomhed overflødig, og man udtaler sig om det Uberettigede i, at dette fremmede Selskab vil paatrænge lutherske Menigheder Anskuelse, der stride mod deres Traditioner. Vistnok troer jeg, at man hos os vil søge at gaae en Mellemvei og, som sædvanligt, at stifte et Compromis. Jeg antager, at Ministeriet kun vil give Tilladelsen under den Betingelse, at der trykkes en anden Titel, og at der istedetfor „den ganske hellige Skrift“ kommer til at staae: „det Gamle og det Nye Testaments canoniske Bøger“. Jeg kan imidlertid ikke finde, at Synderligt herved er vundet, da man saaledes dog rækker Haanden til en omfattende Skriftuddeling, der strider mod vor Kirkes Anskuelse. Mig forekommer det derfor at være det Correcte, at man modsætter sig det Hele uden Omsvøb. De nærværende Tider ere visselig saadan, at det er af Vigtighed under Opløsningen, der findes trindtomkring os, at hævde den confessionelle Eiendommelighed. Jeg kan ikke ansee den s. 262ubegrændsede Trykkefrihed, den ubegrændsede frie Concurrence som et Gode, for hvilket alt Andet skal offres. Der ere højere Goder, for hvilke efter min Overbeviisning denne Frihed bør vige tilbage eller skikke sig i en Indskrænkning. Heller ikke antager jeg, at nogen reel Trang er tilstede til det engelske Selskabs Hjælp. Vi sælge vor danske Bibel til en meget billig Priis, og den blot udvortes Bibelspredning ved Colportage, som det brittiske Selskab tilsigter, kan jeg kun tillægge et meget tvivlsomt Værd.

Brøchners tredie og sidste Artikel om den nye Religion har jeg da læst. Den er endogsaa under min Forventning. Det er et Mørke af Abstractioner, hvor der kun uafledeligt paastaaes, at hele Livet skal være gjennemtrængt af Religion. Men om det religieuse Forhold selv hører man Intet uden at Mennesket skal staae i Forhold til det „ham iboende Guddommelige“, der ikke videre bestemmes uden som et „idealt-realt Princip“. I hans Tale om Religionen høres ikke den fjerneste Klang af nogen religieus Tone, fornemmes ikke det ringeste Spor af religieus Gemytsbevægelse eller indre Oplevelse. Al Umiddelbarhed mangler; Alt er filosofisk d. v. s. abstract. Af Schleiermachers „Reden über die Religion“, havde han dog kunnet lære at udtrykke sig noget bedre. Thi disse ere jo unægtelig skrevne fra et pantheistisk Standpunkt. — — —

Mynster var meget vred paa Schellings Polemik mod Jacobi, og hævdede, at Jacobi i Hovedsagen havde Ret. Forøvrigt havde han stor Anerkjendelse af Schelling, men har ikke kunnet bruge hans Philosophie. — — — Jeg skulde dog troe, at dersom han havde læst Clara, han da vilde have følt sig tiltrukken. De har med Hensyn s. 263paa dette Skrift fuldkommen Ret: det er kun begyndende Tanker, og man staaer foran en Stjernehimmel, uden at kunne naae Bunden. Men netop derfor er det saa opløftende, saa vækkende og saa befrugtende at vende tilbage dertil. Brevene til Georgii have ogsaa i høi Grad interesseret mig. — — —

Men jeg vedbliver at fylde Papiret og maa slutte. Lev vel, kjære Biskop Laub. Gud velsigne Dem og Deres! Skriv snart til

Deres hengivne H. Martensen.